

Svar (3/9 01)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Den tyske finansminister Hans Eichel har ifølge visse mediers fortolkning af hans udtalelser foreslået en lempeligere fortolkning af, hvornår EU-landene har et for stort offentligt budgetunderskud. Hans Eichel har imidlertid præciseret følgende: »For at rydde enhver tvivl af vejen vil jeg tydeligt sige, at Tyskland står ved stabilitets- og vækstpagtens mål og forpligtelser og støtter dennes instrumenter«.

De hidtidige oplysninger peger ikke på, at der er eurolande, der vil have budgetunderskud, der ligger over 3 pct. af BNP. Det er imidlertid klart, at den langsommere økonomiske vækst i en række eurolande isoleret set bidrager til en forringelse af landenes budgetstilling.

Som det fremgår af s. 74 i Økonomiministeriets ØMU ABC (fra 1999), gælder det, at: »Når et land oplever økonomisk tilbagegang, får det færre skatteindtægter men flere udgifter til f.eks. dagpenge. For at sikre at underskuddet fortsætter med at være mindre end 3 pct. af BNP, bør landene derfor have som mål, at de offentlige finanser over nogle år i gennemsnit skal være tæt på balance eller i overskud. Det kaldes stabilitets- og vækstpagtens mellemfristede målsætning. Ved at overholde den, får landene plads til at bruge finanspolitikken i dårlige tider, uden at underskuddet overstiger 3 pct. af BNP«.

Spm. nr. S 3706

Til økonomiministeren (24/8 01) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er ministeren enig med fhv. nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer, som for nylig har givet udtryk for den opfattelse, at eurolandene bare kan – og måske også bør – slække på de opstillede ØMU-krav?«

Begrundelse

I dagbladet Politiken den 22. august 2001 giver fhv. nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer overraskende udtryk for denne opfattelse.

Svar (3/9 01)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er ikke enig i, at der bør ændres på ØMU'ens finanspolitiske regler. Alle lande i EU deltager i det økonomiske samarbejde i ØMU bortset fra muligheden for at pålægge lande med for store budgetunderskud økonomiske sanktioner og bortset fra den fælles penge- og valutapolitik. Her deltager alene eurolandene. Samarbejdet går blandt andet ud på, at landene ikke skal eksportere deres problemer til hinanden, men sammen bidrage med en stabil makroøkonomisk ramme. Det mener jeg er et fornuftigt formål.

Det er i øvrigt ikke let at ændre ØMU'ens finanspolitiske regler. En ændring af reglerne i Traktaten og stabilitets- og vækstpagten kræver enighed blandt landene.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål S 3705.

Spm. nr. S 3707

Til økonomiministeren (24/8 01) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren arbejde for, at de store eurolande, Tyskland og Italien, tildeles en reprimande af EU for at overskride deres fastlagte offentlige budgetter – på samme måde som det lille Irland i foråret blev tildelt en reprimande af EU?«

Begrundelse

I begyndelsen af 2001 blev det lille Irland som det første euroland tildelt en reprimande (henstilling) af EU, fordi der efter EU's opfattelse var behov for en finanspolitisk stramning i Irland, som kunne dæmpe inflationspresset.

Nu er situationen den, at de store eurolande, Tyskland og Italien, ikke er i stand til at overholde deres offentlige budgetter for indeværende år, som de tidligere har indrapporteret til – og fået godkendt af – EU. Med mindre de store EU-lande skal have positiv særbehandling, må disse på linje med de små lande tildeles »næser«, når de overskrider planer og budgetter.